

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. I. De Deo & Fide Catholica certus, sed seculo adhuc ex femina tenaciter colligiatus, Simplicianum de vitæ statu, sibi consulendum pautavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

LIBER VIII.

Denique erroribus omnibus depul-
 sis, consilio Simpliciani, exemplis
 Victorini, Antonii, duorum ma-
 gnatum, aliorumque Dei Servo-
 rum, inflammatus : post gravem
 concupiscentiæ luctam, difficilem-
 que deliberationem, voce divina
 admonitus, lectis S. Pauli verbis
 ad Rom. 13, vers. 13, & 14, to-
 tus ad Deum convertitur, imitan-
 te Alipio, matre gratulante.

CAP. I.

*De Deo & Fide Catholica certus, sed seculo
 adhuc ex femina tenaciter colligatus, Sim-
 plicianum de vita statu, sibi consulendum
 putavit.*

1.

Eus meus, recorder in gra-
 tiarum actione tibi, &
 confitear misericordias tu-
 as super me. *Perfundantur
 ossa mea dilectione tua, & di-
 cant : Domine quis similis tibi?*

Pf. 82, 2.
 Pfal. 115,
 27.

*Dirupisti vincula meâ, sacrificem tibi sacrificium
 laudis. Quomodo dirupisti ea, enarrabo ; &
 dicent omnes, qui adorant te cum audient
 hæc : Benedictus Dominus in cælo, & in
 terra, magnum & mirabile nomen ejus. In-
 hæse-*

hæferant præcordiis meis verba tua, & undique circumvallabar abs te. De vita tua aeterna certus eram, quamvis eam *in anigma-* ^{1 Cor. 13.}
te, & quasi per speculum videram. ^{12.} Dubitatio tamen omnis de incorruptibili substantia, quod ab illa esset omnis substantia, ablata mihi erat: *a* nec certior de te, sed stabilior in te esse cupiebam. De mea vero temporali vita nutabant omnia, & mundandū erat cor à fermento veteri: & placebat via ipse salvator, & ire per ejus angustias adhuc pigebat.

2. Et immisisti in mentem meam, visumque est bonum in conspectu meo, pergere *b* ad Simplicianum: qui mihi bonus apparerebat servus tuus, & lucebat in eo gratia tua. Audieram etiam, quod à juventute sua devotissime tibi viveret. Iam vero tunc senuerat, & longa ætate in tam bono studio sectandæ viæ tuæ, multa expertus, multa edoctus mihi videbatur, & vere sic erat. Unde mihi ut proferret volebam, conferenti secum ætus meos, qui esset aptus modus sic affecto, ut ego eram, ad ambulandum in viâ tua. Videbam enim plenam Ecclesiam: & alius sic ibat, alius autem sic. Mihi autem displicebat, quod agebam in seculo, & oneri mihi erat valde: non jam inflammantibus cupiditatibus, ut solebant, spe honoris & pecuniæ, ad tolerandam illam servitutem tam gravem: (jam enim me illa non delectabant, præ dulcedine tua, & *decore domus* ^{Pf. 25, 8.}
tue, quam dilexi) sed adhuc tenaciter colligabar ex femina. Nec me prohibebat Apo- ^{1 Cor. 7.}
^{7.} stolus conjugari, quamvis exhortaretur ad melius, maxime volens omnes homines sic esse, ut ipse erat.

3. Sed ego infirmior, eligebam molliorem locum. Et propter hoc unum, volvebar in cæteris languidus, & tabescens curis marcidis: quod & in aliis rebus, quas nolebam pati, congruere cogebam vitæ conjugali, cui deditus constringebam. Audieram ex ore veritatis esse *spadones*, qui seipfos absciderunt propter regnum cælorum: sed qui potest (inquit) capere, Sap. 13, 1. capiat. Vani sunt certe omnes homines, quibus non inest Dei scientia: nec de his, quæ videntur bona, potuerunt invenire eum, qui est. c At ego jam non eram in illa vanitate. Transcenderam eam, & contestante universa creatura tua, inveneram te creatorem nostrum, & Verbum tuum apud te Deum, tecumque cum Spiritu sancto unum Deum, per quod creasti omnia.

4. Et est aliud genus impiorum, qui cognoscens Deum, non sicut Deum glorificaverunt, aut gratias egerunt. d In hoc quoque incideram, Ps. 17, 36. & dextera tua Deus suscepit me, & inde ablatum posuisti, ubi convalescerem, quia dixisti homini: Ecce pietas est sapientia! & noli velle videri sapiens; quoniam dicentes se esse sapientes stulti facti sunt. Et inveneram jam bonam margaritam, & venditis omnibus, quæ haberem, emenda erat, & dubitabam.

N O T Æ.

a Nec certior de te, sed stabilior in te) Tandem S. Augustinus depulsis omnium errorum nebulis, Catholicam Fidem toto animo amplexus, nomen suum mox utique inter catechumenos professus est: etsi baptismum in duos fere annos distulerit, teste Baronio. Vbi observa duo esse genera catechumenorum, ut tradit Rabanus. Vnum eorum, qui audiunt conciones, & volunt fieri Christiani: sed nondum petierunt baptismum,

A. C. 385.

l. 1. de iu-
sti. cleri-
cor.

num, & ii dicuntur *Auditores*, sive *Audientes*. Ex his cœpit esse S. Augustinus, cum relictis Manichæis, statuit tamdiu esse catechumenus in Catholica Ecclesia, donec aliquid certi eluceret, ut ait supra. Alii petunt Baptismum, certi nimirum de fide amplectenda, & dicuntur *Com-* 1. 5, c. 14.
petentes, seu *Electi*. Inter hos S. Augustinum nomen suum mox professum esse, ubi Catholicam veritatem penitus perspectam habuit, verisimile est. Videtur vero hæc ejus ad Fidem perfecta conversio, contigisse eodem anno, quo divinæ vocis admonitu, & lectione S. Pauli ad contemptum seculi, & amplectenda consilia Evangelica, conversus fuit, de quo infra. Id vero contigit anno ætatis ejus trigesimo primo, Christi 385. Siricii Papæ I. Valentin. 10. Theodosii 7.

- b *Ad Simplicianum*) egregiæ eruditionis & spectatæ probitatis virum, Romanæ antehac Ecclesiæ presbyterum, quem S. Damasus Papa decem annis ante conversionem S. Augustini, Mediolanum miserat: ut S. Ambrosium recens è catechumeno Ecclesiæ illius Episcopum electum, consilio & doctrina adjuvaret, quem ideo *Patrem in accipienda gratia Episcopi Ambrosii, quia eum vere, ut Patrem diligebat*, S. Augustinus appellat. Cui eidem, cum S. Ambrosio in Episcopatu Mediolanensi successisset, duos libros de variis quæstionibus inscripsit. cap. 12. cap. 7. Baron. ib. to. 4. op. l. 1. retr.
- c *Iam non eram in illa vanitate*) Manichæorum, quorum somnia de Deo dudum abjecerat.
- d *In hoc quoque incideram*) Platonicos, genus hominum superbum. V. dicta supra.

V S V S.

1. Excitat S. D. nos ad gratitudinem pro beneficio conversionis, quo erepti sumus de profando peccatorum. Ingratus est Deo, qui non quotidie, pro tanta gratia illi gratias agit.
2. Ostendit suo exemplo, deliberationem de statu vitæ, non esse sine consilio temere suscipiendam. Qua in re consultor ille est optimus, qui S. Simpliciano quam simillimus. Talis nempe, qui sit *bonus Dei servus, in quo luceat gratia Dei, qui in studio sectanda via crucis multa sit exper-*
tus.

115. Tales non sunt seculares & cognati, alique homines vani, qui deterius de rebus spiritualibus & negotio vocationis judicant, quam cæci de coloribus.

3 S. Augustinus unà cum veteri Ecclesia, non dubitabat consilium Evangelicæ castitatis, datum esse à Christo, explicatum & commendatum ab Apostolo Paulo, melior veriorque Scripturæ interpres, quam Lutherus & Calvinus. Qui castitatem Evangelicam nimis impudenter ausi sunt ex Ecclesia proscribere.

Matth. 14.
1 Cor. 7.

C A P. II.

Simplicianum sibi gratulatum, de lectis Platoniorum libris, & illustre exemplum Victorini illorum interpretis, ad persuadendam Christi humilitatem proposuisse.

1. **P**errexì ergo ad Simplicianum, patrem in accipienda gratia tua tunc Episcopi Ambrosii, quem vere, ut patrem diligebat. Narravi ei circuitus erroris mei. Vbi autem commemoravi, legisse me quosdam libros Platoniorum, quos a Victorinus quondam Rhetor urbis Romæ, quem Christianum defunctum esse audieram, in latinam linguam transtulisset: gratulatus est mihi, quod non in aliorum philosophorum scripta incidissem, plena fallaciarum & deceptionum *secundum elementa hujus mundi*: in istis autem omnibus modis insinuari Deum, & ejus verbum. Deinde, ut me exhortaretur ad humilitatem Christi, *sapientibus absconditam, & revelatam parvulis*, Victorinum ipsum recordatus est: quem, Romæ cum esset, familiarissime noverat; deque illo mihi narravit, quod non silebo.

Col. 2, 8.

Matth. 11,
25.

2. Habet